

Arrest

nr. 100 559 van 8 april 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Angolese nationaliteit te zijn, op 18 december 2012 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 6 november 2012 waarbij een aanvraag om machtiging tot verblijf, in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, onontvankelijk wordt verklaard en van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van dezelfde datum tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met inreisverbod (bijlage 13sexies).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op de beschikking van 5 maart 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 maart 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat N. DIRICKX verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. MORARU, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekster diende bij aangetekend schrijven van 29 oktober 2012 een aanvraag in om, in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), tot een verblijf in het Rijk te worden gemachtigd.

1.2. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding nam op 6 november 2012 de beslissing waarbij verzoeksters aanvraag om, op

medische gronden, tot een verblijf in het Rijk te worden gemachtigd onontvankelijk wordt verklaard en de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met inreisverbod.

De beslissing waarbij verzoeksters aanvraag om machtiging tot verblijf onontvankelijk wordt verklaard, die verzoekster op 21 november 2012 ter kennis werd gebracht, is gemotiveerd als volgt:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die per aangetekend schrijven van 29.10.2012 bij onze diensten werd ingediend door :

*[V.D.S.C.D.] [...]
nationaliteit: Angola
[...]*

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012) deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is

Reden(en):

Artikel 9ter §3 - 3° van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012); het standaard medisch getuigschrift beantwoordt niet aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid.

Er worden medische elementen aangehaald voor [D.V.D.S.C.]. Betrokkene maakt in de aanvraag 9ter een standaard medisch getuigschrift over waarbij er verwezen wordt naar een bijlage die ongedateerd is. De aanvraag werd echter ingediend op 29/10/2012, dus na de invoegintreding op 16.02.2012 van de wet van 08.01.2012, en kan bijgevolg niet anders dan onontvankelijk worden verklaard overeenkomstig art 9ter §1, 4e lid en art 9ter §3-3° van de wet van 15.12.1980, gezien aan de hand van de voorgelegde bijlage waarnaar het standaard medisch getuigschrift verwijst niet kan nagegaan worden of het ouder is dan drie maanden voorafgaand aan de aanvraag. Bovendien werd geen enkel ander medisch getuigschrift voorgelegd dat werd opgesteld conform het model van het standaard medisch getuigschrift. Aangezien alle ontvankelijkheidsvoorwaarden dienen vervuld te zijn op het ogenblik van de indiening van de initiële aanvraag, dient de aanvraag onontvankelijk verklaard te worden (Arrest 214.351 RvS d.d. 30.06.2011).”

Dit is de eerste bestreden beslissing.

Het bevel om het grondgebied te verlaten met inreisverbod, dat verzoekster eveneens op 21 november 2012 ter kennis werd gebracht, is gemotiveerd als volgt:

“In uitvoering van de beslissing van [V.T.K.] Attaché, gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, wordt aan de genaamde:

[V.D.S.C.D.] [...], nationaliteit Angola

Het bevel gegeven, om ten laatste binnen 7 dagen na de kennisgeving, het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de volgende Staten :

Duitsland, Oostenrijk, Denemarken, Spanje, Estland, Finland, Frankrijk, Griekenland, Hongarije, IJsland, Italië, Letland, Liechtenstein, Litouwen, Luxemburg, Malta, Noorwegen, Nederland, Polen, Portugal, Slovenië, Slowakije, Zweden, Zwitserland en Tsjechië , tenzij hij/zij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven .

Krachtens artikel 7, eerste lid van de wet van 15 december 1980:

☐ *1° hij in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten*

Met toepassing van artikel 74/14,§3, van de wet van 15 december 1980:

O 4° de onderdaan van een derde land niet binnen de toegekende termijn aan een eerdere beslissing tot verwijdering gevolg heeft gegeven. Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het bevel om het grondgebied te verlaten, afgeleverd op 17/08/2012 en betekend op 12/10/2012.”

Dit is de tweede bestreden beslissing.

2. Over de rechtspleging

Aan verzoekster werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegekend, zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van verzoekster om de kosten van het geding ten laste van verweerder te leggen.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. In een enig middel voert verzoekster de schending aan van artikel 62 van de Vreemdelingenwet, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM), van de beginselen van behoorlijk bestuur, van de materiële motiveringsplicht en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Zij verschaft volgende toelichting:

“Eerste onderdeel.

Verzoekster heeft bij het inleidend verzoekschrift 1 standaard medisch attest van 28 september 2012 met bijlage voorgelegd.

-De eerste bestreden beslissing is onjuist gemotiveerd wanneer ze stelt dat uit de bijlage bij het medisch attest niet kan worden nagegaan of het al dan niet het ouder is dan drie maanden voorafgaand aan de aanvraag.

Het standaard medisch attest is gedateerd op 28 september 2012 en verwijst naar 1 bijlage die wordt toegevoegd. Uiteraard heeft de bijlage dezelfde datum, alhoewel niet uitdrukkelijk vermeld. De arts, Dr. [D. B.] MD PhD, verwijst bij elke vraag naar die ene bijlage, resp naar puntjes A,B,C,D,E en F.

De Attache bij de DVZ heeft opzettelijk niet willen inzien dat de bijlage bij het standaard medisch attest hoort. Er is hier duidelijk sprake van moedwilligheid. Verzoekster voegt het begeleidend schrijven van de arts toe waaruit blijkt dat de bijlage bij het standaard medisch hoort en bijgevolg ook dezelfde datum draagt als het medisch attest dat naar de bijlage verwijst.

- DVZ oordeelt in de beslissing dat de aanvraag 9ter VW van verzoekster onontvankelijk is vermits niet kan worden nagegaan welke de datum is van de bijlage bij het medisch attest van 28 september 2012.

De vereiste van het dateren van de bijlagen bij het standaard medisch attest staat niet in de wet. Door deze redenering voegt DVZ een extra voorwaarde toe aan de Vreemdelingenwet.

Vermits de Vreemdelingenwet geen dergelijke voorwaarde oplegt schendt de bestreden beslissing artikel 9bis van de Vreemdelingenwet evenals de beginselen van behoorlijk bestuur, de motiveringsverplichting en de zorgvuldigheidsverplichting.

Tweede onderdeel.

In het medisch attest van 28 september 2012 wordt verwezen naar de bijlage. Als in het standaard medisch getuigschrift wordt verwezen naar bijlagen, moeten deze bijlagen op hun inhoud worden gecontroleerd. Door te verwijzen naar bijlagen in het standaard medisch getuigschrift gaan deze bijlagen deel uitmaken van dit getuigschrift waar ze één en ondeelbaar mee worden. De verwerende partij heeft geenszins rekening heeft gehouden met het aangevoerde attest met bijlage. De medische attesten voldoen aan het model zoals voorgeschreven door het KB van 24 januari 2011 en beantwoorden aan de ratio legis van artikel 9ter VW. De attesten vermelden de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling. Dat de noodzakelijk geachte informatie zich in een bijlage bij het standaard medisch attest bevindt, doet hier geen afbreuk aan.(Zie RvV, nr. 65 055 van 25 juli 2011)

Omdat de verwerende partij geen rekening heeft gehouden met de medische gegevens opgenomen in een bijlage en waarnaar uitdrukkelijk werd verwezen in het standaard medisch getuigschrift wordt het zorgvuldigheidsbeginsel geschonden.

De motivering is bovendien niet afdoende en schendt bijgevolg artikelen 2 en 3 van de Wet Motivering Bestuurshandelingen en artikel 62 van de Vreemdelingenwet.

Derde onderdeel.

-De tweede bestreden beslissing is een bevel om het grondgebied te verlaten binnen de 30 dagen, steunend op artikel 7, eerste lid van de Vreemdelingenwet.

-Verzoeker is van oordeel dat de tweede bestreden beslissing artikel 3 EVRM schendt.

De absolute bescherming van artikel 3 EVRM geldt in het geval een aanvraag voor een machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter VW onontvankelijk wordt verklaard om een reden die vreemd is aan de beoordeling van de medische elementen die door de verzoekster ingeroepen werden, zoals het niet kunnen voorleggen van een bewijs van identiteit, in casu zou de datum van het medisch attest niet kunnen worden nagegaan. (in die zin, RvV 14.397, 25 juli 2008) Hieruit volgt dat een verwijderingsmaatregel ten aanzien van een vreemdeling, wiens aanvraag voor een machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter VW onontvankelijk werd verklaard om bovenvermelde reden, zonder dat de ingeroepen medische elementen onderzocht werden, artikel 3 EVRM schendt, wanneer, zoals in onderhavig geval, nergens uit de motivering blijkt dat de administratie onderzocht heeft of de ziekte, ingeroepen door verzoekster, een reëel risico met zich meebrengt op een onmenselijke of vernederende behandeling in geval van terugkeer naar het land van herkomst.

De tweede bestreden beslissing schendt artikel 3 EVRM."

3..2.1. Wat betreft de eerste bestreden beslissing voert verzoekster onder meer de schending aan van de materiële motiveringsplicht, die in casu dient te worden onderzocht in het raam van de toepassing van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

Artikel 9ter van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

"§ 1. De in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoonst overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.

De aanvraag moet per aangetekende brief worden ingediend bij de minister of zijn gemachtigde en bevat het adres van de effectieve verblijfplaats van de vreemdeling in België.

De vreemdeling maakt samen met de aanvraag alle nuttige en recente inlichtingen over aangaande zijn ziekte en de mogelijkheden en de toegankelijkheid tot een adequate behandeling in zijn land van herkomst of in het land waar hij verblijft.

Hij maakt een standaard medisch getuigschrift over zoals voorzien door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Dit medisch getuigschrift dat niet ouder is dan drie maanden voorafgaand aan de indiening van de aanvraag vermeldt de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling.

De beoordeling van het in het eerste lid vermelde risico, van de mogelijkheden van en van de toegankelijkheid tot behandeling in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, en van de in het medisch getuigschrift vermelde ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer of een geneesheer aangeduid door de minister of zijn gemachtigde die daaromtrent een advies verschaft. Deze geneesheer kan, indien hij dit nodig acht, de vreemdeling onderzoeken en een bijkomend advies inwinnen van deskundigen.

§ 1/1. De toekenning van een machtiging tot verblijf in het Rijk bedoeld in dit artikel kan worden geweigerd aan de vreemdeling die zich niet aanmeldt op de in de oproeping vastgestelde datum door de ambtenaar-geneesheer of de geneesheer aangewezen door de minister of zijn gemachtigde of de door de minister of zijn gemachtigde aangestelde deskundige en hiervoor ten laatste binnen de vijftien dagen na het verstrijken van deze datum geen geldige reden opgeeft.

§ 2. (...)

§ 3. De gemachtigde van de minister verklaart de aanvraag onontvankelijk :

1° indien de vreemdeling zijn aanvraag niet indient per aangetekende brief bij de minister of zijn gemachtigde of wanneer de aanvraag niet het adres van de effectieve verblijfplaats in België bevat;

2° indien, in de aanvraag, de vreemdeling zijn identiteit niet aantoont op de wijze bepaald in § 2 of wanneer de aanvraag het bewijs voorzien in § 2, derde lid, niet bevat;

3° indien het standaard medisch getuigschrift niet wordt voorgelegd bij de aanvraag of indien het standaard medisch getuigschrift niet beantwoordt aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid;

4° indien de in § 1, vijfde lid, vermelde ambtenaar-geneesheer of geneesheer aangewezen door de minister of zijn gemachtigde in een advies vaststelt dat de ziekte kennelijk niet beantwoordt aan een ziekte zoals voorzien in § 1, eerste lid, die aanleiding kan geven tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk;

5° in de gevallen bepaald in artikel 9bis, § 2, 1° tot 3°, of wanneer de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling.

§ 4. (...)

§ 5. (...)

§ 6. (...)

§ 7. (...)"

In casu heeft verweerder geoordeeld dat het door verzoekster bij haar aanvraag om machtiging tot verblijf gevoegde standaard medisch getuigschrift niet beantwoordt aan de in artikel 9ter, § 1, vierde lid van de Vreemdelingenwet bepaalde voorwaarden. Hij heeft hierbij toegelicht dat de bijlage waarnaar in dit standaard medisch attest verwezen wordt niet gedateerd is en dus niet kan worden vastgesteld of deze bijlage niet dateert van meer dan drie maanden voor het indienen van de aanvraag om machtiging tot verblijf.

De Raad merkt op dat het standaard medisch getuigschrift dat verzoekster bij haar aanvraag om machtiging tot verblijf voegde gedateerd is op 28 september 2012. Aangezien verzoekster haar aanvraag bij aangetekend schrijven van 29 oktober 2012 indiende kan derhalve niet ter discussie worden gesteld dat dit standaard medisch getuigschrift niet ouder was dan drie maanden op het ogenblik van het indienen van deze aanvraag. Er moet tevens worden geduïd dat aangezien de arts die voormeld standaard medisch getuigschrift invulde in de verschillende rubrieken die in dit standaard-formulier zijn opgenomen verwees naar de hiermee corresponderende toelichting op een uitgetypt verslag, de inhoud van dit bijgevoegde verslag integraal deel uitmaakt van het standaard medisch getuigschrift. Beide documenten kunnen dus niet los van elkaar worden gezien. De stelling van verweerder dat niet blijkt dat het door verzoekster aangebrachte standaard medisch getuigschrift minder dan drie maanden voorafgaand aan de aanvraag om machtiging tot verblijf werd opgesteld is incorrect of het gevolg van een kennelijk onredelijke beoordeling van de aangebrachte stukken.

Verzoekster kan derhalve gevolgd worden waar zij stelt dat de materiële motiveringsplicht werd geschonden.

Aangezien de eventuele gegrondheid van de andere onderdelen van het middel gericht tegen de eerste bestreden beslissing niet tot een ruimere vernietiging kan leiden dienen deze niet te worden onderzocht.

3.2.2. Wat betreft de tweede bestreden beslissing betoogt verzoekster enkel dat artikel 3 van het EVRM werd geschonden doordat een verwijderingsmaatregel werd genomen zonder dat de door haar aangebrachte medische problematiek ten gronde werd onderzocht.

In dit verband moet worden toegelicht dat slechts tot een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden besloten indien verzoekster aantoont dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat zij een ernstig en reëel risico loopt te worden blootgesteld aan folteringen of mensonterende behandelingen. Het loutere feit dat verzoekster een aanvraag om machtiging tot verblijf om medische redenen indiende en verweerder besliste tot de afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met inreisverbod, zonder voorafgaand de medische problematiek van verzoekster ten gronde te onderzoeken, laat op zich niet toe te besluiten dat verzoekster dreigt te worden onderworpen aan folteringen of onmenselijke of vernederende behandelingen of straffen. De Raad benadrukt verder dat het Europees Hof voor de Rechten van de Mens reeds oordeelde dat artikel 3 van het EVRM niet het recht waarborgt om op het grondgebied van een Staat te blijven louter om de reden dat die Staat betere medische verzorging kan verstrekken dan het land van herkomst en dat zelfs de omstandigheid dat de uitwijzing de gezondheidstoestand van een vreemdeling beïnvloedt niet volstaat om een schending van die bepaling op te leveren. Enkel in zeer uitzonderlijke gevallen wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn, hetgeen in voorliggende zaak niet blijkt, kan een schending van artikel 3 van het Europees Verdrag aan de orde zijn (EHRM 27 mei 2008, nr. 26.565/05, N./ Verenigd Koninkrijk).

Een schending van artikel 3 van het EVRM wordt niet aangetoond en het gegeven dat de eerste bestreden beslissing dient te worden vernietigd leidt niet automatisch tot de vaststelling dat de tweede bestreden beslissing door enige onwettigheid is aangetast.

4. Korte debatten

Verzoekster heeft een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de eerste bestreden beslissing en heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de tweede bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsingen het beroep tot nietigverklaring worden samen behandeld.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 6 november 2012 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf, in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, onontvankelijk wordt verklaard wordt vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing van de bij artikel 1 vernietigde beslissing is zonder voorwerp.

Artikel 3

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring gericht tegen de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 6 november 2012 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met inreisverbod worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht april tweeduizend dertien door:

dhr. G. DE BOECK,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

G. DE BOECK